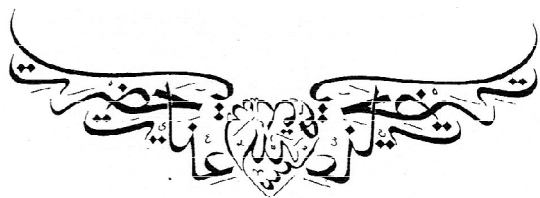

MESTRE LIVET

*Disse citater er udvalgt fra skrifter af
Hazrat Pir-o-Murshid Inayat Khan
stifteren af Sufi Order International.*

Den der ikke kender til livets kamp er enten en umoden sjæl eller en sjæl som har løftet sig over denne verdens liv. Menneskets mål i denne verden er at opnå menneskelig fuldendthed, og derfor er det nødvendigt at mennesket gennemgår det vi kalder livets kamp.

For di livet betyder en fortsat kamp afhænger ens succes, fiasko, lykke og ulykke mest af ens viden om denne kamp. Uanset hvad ens stilling i livet er, uanset hvilken viden man har, hvis man mangler viden om livets kamp, mangler man den mest betydningsfulde viden.

Så snart et menneske mister modet til fortsætte livets kamp, falder alle verdens byrder på dets skuldre. Men kun den som fortsætter livets kamp finder vejen.

Man må analysere livets beskaffenhed, man må forstå kampens psykologi. For at forstå denne kamp må man se at der er tre aspekter: Kampen med sig selv, kampen med andre og kampen med omstændighederne.

Et menneske kan være i stand til at kæmpe med sig selv, men det er ikke tilstrækkeligt. En anden kan kæmpe med andre, men selv det er ikke tilstrækkeligt. En tredje kan leve op til omstændighedernes krav, men det er heller ikke nok. Det der er behov for er at alle tre områder bliver analyseret og forstået og man må kunne klare at kæmpe i alle tre retninger.

Den der først kæmper med sig selv er den klogeste, for når han har kæmpet med sig selv, som er den vanskeligste

kamp, vil de andre kampe blive lettere. Hvordan er kampen med sig selv? Der er tre aspekter. Den første er at få sine tanker, ord og handlinger til at modsvare ens eget ideal, samtidig med at man får udtrykt de impulser og ønsker som er del af ens naturlige væsen.

Det næste aspekt af ens kamp med sig selv er at tilpasse sig andre med deres forskellige meninger og krav. For at kunne gøre det, må man gøre sig så smal eller så bred som situationen kræver. Det kræver en finfølelse, som det er vanskeligt for alle at udvikle og føre ud i livet. Og det tredje aspekt af kampen med sig selv er at give plads for andre i ens eget liv, i ens eget hjerte, stor eller lille efter omstændighederne.

Når det drejer sig om kampen med andre er der osse tre aspekter, Den første er at styre og lede mennesker og aktiviterer som tilfældigvis er vores forpligtelse, vores ansvar. Et andet aspekt er at tillade at vi bliver brugt af andre i forskellige livssituationer; at vide i hvilket omfang man skal tillade andre at gøre brug af vores tid, vores energi, vores arbejdskraft eller vores tålmodighed, og hvor grænsen skal trækkes. Og det tredje aspekt er at tilpasse sig de normer og forestillinger som mennesker på forskellige udviklingstrin har.

Hvordan kæmper sufien? Han kæmper med kraft, med forståelse, med åbne øjne og med tålmodighed.

Livets natur er illusorisk. Under en gevinst er der gemt et tab; under et tab er en gevinst gemt; og når man lever dette illusoriske liv er det meget vanskeligt for et menneske at vide, hvad der virkelig er godt for en. Selv for et viist menneske må meget af visdommen bruges til livet og dets kamp. Man kan ikke være mild nok og man kan ikke være venlig nok; jo mere man giver livet, jo mere kræver livet af en. Der er endnu en kamp.

Den verdslige kamp er en uadadventt kamp. Kampen på den spirituelle vej er en indre kamp. Ikke så snart er man begyndt at gå i den spirituelle retning før man møder den første fjende i ens eget selv. Hvad gør selvet? Det er meget drilagtigt. Når man vil bekæmpe det, siger det: 'Jeg er dig selv. Vil du bekæmpe mig?' Og når det skaber nederlag, er det behændigt nok til at lægge skylden på en anden.

Livets balance ligger i at være fin som en tråd og stærk som en stålwire. Hvis man ikke viser udholdenhed og styrke til at modstå alle de modstandsfulde og forstyrrende påvirkninger som man altid må leve med, så viser man svaghed og mangel på udvikling.

Enhver situation, favorabel eller ufavorabel, som et menneske befinder sig i og enhver person, tiltalende eller

utiltalende, i hvis nærvær man er, medfører en reaktion. Menneskets lykke og spirituelle fremskridt afhænger af denne reaktion. Hvis man har kontrol over sin reaktion, betyder det at man gør fremskridt; hvis man ikke har kontrol over den betyder det at man bevæger sig baglæns.

Når et menneske gør spirituelle fremskridt må det huske at samtidig med de spirituelle fremskridt må det styrke sig mod forstyrrende indflydelse. Hvis ikke, må man vide, at uanset hvor meget man ønsker at gøre spirituelle fremskridt bliver man trukket tilbage mod sin vilje af vilkårene, af omstændighederne.

Sådanne ting som passion og vrede og irritation anser man for at være meget dårlige, som onde; men hvis det kunne holdes under kontrol kunne det anvendes godt, for det er en kraft, en energi. Med andre ord bliver det onde, brugt på rette måde til en dyd. For eksempel, hvis et menneske er rasende eller hvis man virkelig har lyst til at blive vred, hvis man kontrollerer tanken og ikke udtrykker det i ord, så giver det en stor kraft. At udtrykke det har en dårlig virkning på ens nerver. Ens kontrol over det har givet en ekstra kraft som forbliver hos en. Man må foretrække et menneske som har vrede og kontrol over et som ikke har nogen af delene.

Den eneste forskel mellem spirituelle resultatater og livets kontinuerlige kamp er at i det verdslige liv kæmper man i en anden retning. I det verdslige liv, uanset om det nu er forretning, politik, industri eller hvad ens livsvej nu er, hvis et menneske mangler den kraft som gør det muligt for det at kæmpe videre, så møder det ikke andet en nederlag. Man kan være et godt menneske, et helgenagtigt menneske, et spirituelt menneske, men det tæller ikke. Det er grunden til at mange mennesker i verden mister troen på godheden og på spiritualitet, når de ser at denne godhed ikke synes at tælle i livet. Det er absurd for et spirituelt menneske at sige at spiritualitet, godhed og fromhed skulle hjælpe en med livets kamp. Man må have inspiration og kraft til at besvare livets fordringer i livets kamp. Den søgende på den spirituelle vej må ikke glemme at det ikke duer at svæve frit i luften; den første nødvendighed er at stå på jorden.

Pointen er at man skal møde sine livsbetingelser med forståelse og fuldstændig akcept. Det første er altså at møde betingelserne som de er og det næste at forbedre betingelserne. Jo mere man kan undgå konflikt jo bedre; men man kan ikke altid undgå konflikt, og vi må ikke vende ryggen til den, hvis den kommer til os. Livet er trods alt en kamp og vi må være parate til at kæmpe. Kampen må kun ikke gøre os så berusede at vi glemmer fredens vej, som er den vigtigste.

Den eneste måde man kan leve omgivet af uharmoniske

påvirkninger er ved at styrke viljekraften og udholde alt, samtidig med at man fastholder finhed i sin karakter og nobelhed i sit væsen ved siden af et evigt hjerte fuld af kærlighed.

Hensigten og det endeligt resultat af al mysticisme, filosofi og meditation og alt hvad man lærer og udvikler er at blive en bedre tjener for menneskeheden. Alt fra begyndelsen til enden på den spirituelle vej er en træning i at tjene menneskeslægten bedre, og hvis man ikke gør det med den hensigt, vil man til slut opdage at man ikke har opnået noget.

I livets kamp er øvelse nødvendig. Og denne øvelse er kontrol over ens fysiske organer og over ens forstands evner. For hvis man ikke er forberedt på denne kamp, uanset hvor modig og optimistisk man er, så kan man ikke lykkes. Endvidere må man vide noget om krigsførelse; man må vide hvornår man skal trække sig tilbage og hvornår man skal gå frem. Hvis man ikke ved hvordan man trækker sig tilbage og altid vil gå frem, så vil man hele tiden være i fare og blive et offer i livets kamp.

Der er tidspunkter hvor man må give efter; der er tidspunkter hvor man må slappe lidt af; og der er tidspunkter hvor man skal holde fast i livets tøjler. Der er øjeblikke hvor man skal blive stædigt ved og der er øjeblikke hvor man skal tage det let.

Livet er en sådan beruselse at selvom alle tror at de handler i deres egen interesse, er der næppe en af tusinde som faktisk gør det. Grunden er at man bliver så optaget af det man forsøger at skaffe sig, at man bliver beruset af det og mister det spor som leder til virkelig succes. For at opnå en bestemt ting er der mange som ofrer mange andre ting, fordi de ikke tænker på dem. Det man skal gøre er at se sig omkring, ikke kun se i en retning. Det er nemt at være kraftfuld, det er nemt at være god, men det er vanskeligt at være viis – og det er de vise, som er de sande vindere i livet.

Yderligere information:

Sufi Ordenen Danmark

Nini Leick
tlf. 35 42 32 25

Inger Mundt
tlf. 38 74 33 13

Inge Farup
tlf. 45 80 35 42

I denne kamp er det nødvendigt at have et batteri. Og batteriet er viljestyrke. I denne kamp er våben nødvendige. Og disse våben er tanker og handlinger som psykologisk arbejder henimod succes. Hvis et menneske for eksempel siger til sig selv hver morgen 'alle er imod mig, ingen kan lide mig, alting er forkert, alt er uretfærdigt, alt går galt for mig, der er ikke noget håb. Når han går ud vil han tage den påvirkning med sig. Før han når nogensteder hen – til hans forretning, hans profession eller hvad han nu gør, så har han sendt denne indflydelse foran sig og han møder uret og fiasko; intet synes at være umagen værd, der er kulde alle steder. Og så er der et andet menneske som kender den menneskelige natur og ved at man uundgåeligt bliver mødt med egoisme og ubetænksomhed alle steder. Men hvad tænker han om det? Han tænker at det er som en masse berusede mennesker. Han tænker at de allesammen falder over hinanden, kæmper med hinanden, krænker hinanden; og et ædru menneske, som er eftertænksomt, vil ikke besvære sig over dem, der er fulde. Han vil hjælpe dem, men han vil ikke for alvor tage sig af, hvad de siger og gør. I denne verden af beruselse, vil et menneske som er fuld naturligt kæmpe mere end den ædru, fordi den ædru vil altid undgå kampen. Han vil tolerere, han vil give efter, han vil forstå, for han ved at de andre er berusede og at han ikke kan forvente andet af dem.

Årsagerne til livets kamp er altid meget små når man ser på dem i lys af visdom. Dette viser at forståelse af livet ikke altid kommer ved at kæmpe. Det kommer ved at kaste lys på det. Den som straks bliver utålmodig er ikke en kriger, heller ikke den som let bliver hidsig, som ikke har nogen kontrol over sine impulser, som er parat til at miste håbet og modet. Den sande kriger er en som kan holde ud, som er meget tolerant, som har dybde nok i sit hjerte til at assimilere alt, hvis sind strækker så langt ud at det kan forstå alt og hvis dybe ønske er at forstå andre og hjælpe dem til at forstå.

Det mest anbefalelsesværdige i livet er at være følsom nok til at føle livet og dets skønhed og at værdsætte det, og samtidig være opmærksom på at ens sjæl er guddommelig og at alt andet er fremmed for den; at alt hvad der hører jorden til er fremmed for ens sjæl. Det skal ikke berøre ens sjæl.

Der er ingen tvivl om at det vi mangler mest i livet er at være i harmoni med det uendelige og i rytme med det uendelige; med andre ord at være i rytme med livets betingelser og være i harmoni med kilden til vores eksistens. Vores evindelige beklagelser over alt muligt i livet kommer af af at vi ikke er i rytme med de forskellige livsbetingelser, som vi skal se i øjnene. Og så tænker vi at hvis bare disse livsbetingelser ville ændre sig sådan som vi ønsker det, så ville livet blive lettere; men det er en

umoden forventning.

En tilstand der er så bitter som gift kan blive vendt til nektar, hvis vi kan komme i rytme med den tilstand, hvis vi kan forstå den, hvis vi kan udholde tilstanden med tålmodighed, med mod, med håb. Når der er en gunstig tilstand er vi ofte bange for at den vil slutte, men når forholdene er ugunstige så tænker vi almindeligvis ikke at de vil slutte; vi tror at de vil fortsætte evigt. Det kommer af frygt, af ophidselse, fra ønsket om at komme ud af forholdene, og således mister vi endog håbet, den eneste kilde som holder os i live.

Det bedste er at gå igennem alle forhold, som livet byder en med tålmodighed, med forståelse, med åbne øjne, og så forsøge at løfte sig over det med hver eneste lille anstrengelse man kan gøre.

Vi kommer i harmoni med det uendelige gennem tavshed, gennem meditation, ved at tænke på noget som er udover og ovenover alt i denne dødelige verden; ved at give nogle øjeblikke af vore liv til at tænke på at komme i harmoni med det som er kilden og målet for os alle, i bevidstheden om at den kilde alene er hemmeligheden bag vores lykke og vores fred.

Måden man er i harmoni med det uendelige er denne: man kan sammenligne sjælen med en streng på et instrument; den er bundet fast i begge ender, den ene til det uendelige den anden til det endelige. Når et menneske hele tiden er bevidst om det endelige så er han i harmoni med det endelige, mens den der hele tiden er bevidst om det uendelige er i harmoni med det. Hvis man er i harmoni med det første bliver man begrænset, svag, håbløs og magtesløs; men ved at være i harmoni med det sidste får man den kraft og styrke som vil hjælpe en igennem livet uanset hvor vanskelige betingelser der vil komme.

Forvent aldrig at livets tildragelser vil være positive hele vejen igennem. Du vil hele tiden skulle anstrenge dig og kæmpe med andre mennesker uanset om du bryder dig om det eller ej, uanset om du elsker dem eller ej. Du vil opdage at denne kamp skal mødes fra alle kanter, så du må tålmodigt se den i øjnene. Vend ikke ryggen til den. Se konflikten i øjnene med mod, tapperhed og ro. Da du ved at du er på vej mod sandheden kan du gå tillidsfuldt. Selvom der er meget ansvar i dette verdslige liv, så er det gennem dette ansvar at du har mulighed for at udvikle dig spirituelt. I virkeligheden vil din udvikling blive større end en helgens som har forladt verden. Grunden er, at når du følger dit livs rejse støt og roligt gennem alle de kampe og konflikter som du må gennemleve så vil du efterhånden opnå succes. Denne succes vil måske gøre det muligt for dig at bringe megen succes ind i mange andre sjæles liv.